

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Korzeniowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

SSN Romualda Spyt

w sprawie z powództwa J. S.

przeciwko Zespołowi Szkół nr 1 z Oddziałami Sportowymi [...]

o ustalenie istnienia stosunku pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 6 września 2011 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i

Ubezpieczeń Społecznych z dnia 21 marca 2011 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z 21 marca 2011 r. odrzucił apelację powódki J. S. od wyroku Sądu Rejonowego z 10 grudnia 2010 r. oddalającego jej powództwo.

W apelacji powódka wniosła o zmianę wyroku w całości i zasądzenie wynagrodzenia za pracę za wrzesień i październik 2010 r.

Apelację uznano za niedopuszczalną i podlegającą odrzuceniu na podstawie art. 373 k.p.c. Z motywów odrzucenia wynika, że Sąd pierwszej instancji miałby orzec jedynie w sprawie o ustalenie istnienia stosunku pracy, natomiast apelacja skarży wyrok co do wynagrodzeń za pracę za wrzesień i za październik 2010 r. i

żąda zasądzenia tych świadczeń. Apelacja została więc wywiedziona od nieistniejącego orzeczenia.

W zażaleniu zarzucono brak podstaw do odrzucenia apelacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne. Apelacja niezasadnie została odrzucona.

Przede wszystkim nie ma wątpliwości, że przedmiot sprawy przed Sądem pierwszej instancji obejmował zgłoszone w pozwie żądanie ustalenia (trwania) stosunku pracy do 31 sierpnia 2011 r. i żądanie zasądzenia wynagrodzenia za wrzesień i październik 2010 r. wynikające z rozszerzenia powództwa pismem z 21 października 2010 r. Pozwany wdał się w spór co do obu tych roszczeń wnosząc o ich oddalenie, gdyż według niego stosunek pracy ustał 31 sierpnia 2010 r. (jego pismo z 1 grudnia 2010 r.).

Takie też żądania było przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji. Wynika to z oddalenia powództwa (sentencja wyroku). W części wstępnej uzasadnienia wyroku Sąd jednak wskazał, że powództwo składa się z żądania ustalenia stosunku pracy i żądania wynagrodzenia. Samo natomiast oddalenie żądania ustalenia stosunku pracy po 31 sierpnia 2010 r. wystarczająco tłumaczy, dlaczego Sąd pierwszej instancji nie musiał uzasadniać (literalnie) oddalenia żądania wynagrodzenia za wrzesień i październik 2010 r., skoro rozstrzygnął, że po 31 sierpnia 2010 r. nie było stosunku pracy.

O objęciu tym orzeczeniem (oddaleniem) również żądania wynagrodzenia za pracę świadczy uwzględnienie przez Sąd pierwszej instancji - postanowieniem z 4 lutego 2011 r. - zażalenia pozwanej na brak rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa procesowego strony pozwanej należnych jej od oddalonego roszczenia o wynagrodzenie za pracę.

Rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji zostało zaskarżone apelacją w całości. Oczywiste jest zatem, że powódka skarży to o czym rozstrzygnął Sąd pierwszej instancji, czyli o oddaleniu żądania ustalenia dalszego stosunku pracy i wynagrodzenia za pracę za wskazane miesiące.

Apelacja została przedstawiona Sądowi drugiej instancji i nieuprawnione było założenie, że przedmiot zaskarżenia różni się z przedmiotem orzeczenia. Innymi słowy apelacja nie została wniesiona od nieistniejącego orzeczenia i nie było podstaw do jej odrzucenia na podstawie art. 373 k.p.c.

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji, stosownie do art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.